

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der ser ikke ud til at være nogen, der vil have korte bemærkninger.

Fru Sandy Brinck som ordfører.

Sandy Brinck (S):

Dette lovforslag er om ikke lex Ribe så i hvert fald meget inspireret af de problemer, man har haft i Ribe Amt mellem amtet og kommunerne i implementeringen af grundtakstmodellen. Konfliktterne i Ribe Amt har jo også ført til, at Indenrigsministeriet har afgjort, at 143 sager skal genoptages.

Med dette lovforslag får vi præciseret amternes ansvar, og Socialdemokraterne er meget tilfredse med, at der nu i selve teksten bliver brugt begrebet forpligtelse. Det er en positiv forbedring både i forhold til den nuværende lovgivning og også i forhold til det udkast til lovændring, vi tidligere har set.

Det er også for os at se behjælpeligt, at amternes og kommunernes organisationer har forhandlet sig frem til en beløbsgrænse på de godt 600.000 kr., som vi nu skriver ind i lovgivningen.

Det er klart, at uanset hvor meget vi pinder i ansvaret, vil der altid være en gråzone, ganske enkelt fordi socialområdet handler om mennesker og deres behov, og mennesker og behov kommer jo ikke til udtryk i skemaform. Heldigvis synes jeg, at man langt de fleste steder håndterer de gråzoner og laver konkrete vurderinger i fællesskab i den fælles visitationsprocedure på en hensigtsmæssig måde.

Kl. 15.30

Lad mig afslutningsvis sige om grundtakstmodellen generelt, at der er nogle problemer bl.a. med sagsbehandlingstiderne, men det er vores håb, at en strukturændring vil afhjælpe nogle af de problemer, vi ser. I det hele taget er der grund til at tro, at grundtakstmodellen må skulle igennem nogle forandringer, når vi kender en ny opgavefordeling mellem de forskellige myndigheder. I hvert fald må den skulle gennemses til den tid.

Men Socialdemokratiet kan klart støtte de ændringer, der ligger i det nærværende lovforslag.

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil ikke lægge skjul på, at Dansk Folkeparti fra starten har været meget skeptiske over for grundtakstmodellen, og det er ikke med vores stemmer, den er blevet vedtaget.

Vi forudså, at den tredobbelte finansieringsmodel ville blive utrolig ressourcekrævende og også kompliceret. Grundtakstmodellen er en reform af meget store dimensioner, så det er oplagt, at der også vil være store indkøringsvanskeligheder. Det er umuligt at drage nogle håndfaste konklusioner om effekten af reformen efter knap 2 år. Det er kun 2 år siden, den er trådt i kraft, og om reformen samlet set vil blive en succes eller en fiasko, vil kun tiden vise.

Vi er godt klar over, at i flere kommuner og amter er der en god dialog, hvor parterne finder frem til hensigtsmæssige løsninger til gavn for borgerne. Desværre foregår det ikke sådan alle steder, og det bekymrer os selvfølgelig i høj grad, for det er ikke tilfredsstillende, at mennesker, der har brug for en bestemt ydelse, bliver gidsler på grund af tvister mellem amt og kommune. De steder, hvor sagsbehandlingstiderne er for lange, øges ventetiden for borgerne.

Reformen har skabt en gråzone, hvor handicappede, psykisk syge og andre udsatte grupper havner mellem to stole på grund af de tvister, der er mellem nogle amter og kommuner, og det er uholdbart. Så det er en hastesag at få rettet op på reformens skavanker.

Da vi i november måned sidste år behandlede beslutningsforslag nr. B 18 om en afvikling af grundtakstmodellen, opfordrede både Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne socialministeren til at komme hurtigt på banen og få rettet op på reformens skavanker. Derfor er vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig meget tilfredse med, at der nu er fremsat et lovforslag, som præciserer kommunens og amtskommunens forpligtelse til at levere tilbud på det sociale område.

Som det fremgår af høringssvarene er det ikke sikkert, at dette lovforslag løser alle problemerne, men det må vi vurdere hen ad vejen. Hvis det i praksis viser sig, at der fortsat resterer nogle problemer, vil Dansk Folkeparti opfordre ministeren til at foretage yderligere ændringer i loven.

Jeg har til sidst et par afklarende spørgsmål, som jeg håber ministeren vil besvare. En af ændringerne i forslaget er, at der i § 131 b efter stk. 1 indsættes et nyt stk. 2. I dette stykke fremgår det, at hvis en kommune og amtskommune er enige om, at en borger opfylder betingelserne for at være omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar osv., osv., så er amtskommunerne forpligtet til at medvirke til at finansiere og løse problemet.